

РЕШЕНИЕ

№ 10778

гр. София, 22.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 153 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н. Н. ЧАКЪРОВ

при участието на секретаря НЕЛИ М. ШАРКОВА
като разгледа докладваното от Н. Н. ЧАКЪРОВ Гражданско дело
№.0231110100347 по описа за 2023 година

Предявени са установителни иски с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване съществуването на вземания по отношение на ответника за сумата 1 526,57 лв., представляваща неизплатена сума за потребена вода през периода от 24.01.2018 г. до 23.07.2022 г., ведно със законна лихва за периода от 19.10.2022 г. до изплащане на вземането и мораторна лихва в размер на 1 602,98 лв. за периода от 24.02.2018 г. до 23.07.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч. гр. д. № 56 784/2022 г. на СРС, 153 състав. Ищецът претендира разноски за заповедното и исковото производство.

Ищецът твърди да е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на договор за предоставяне на В. услуги при Общи условия, съгласно чл. 8 от Наредба №. от 14.09.2004 г. Твърди ответникът да има качеството на потребител на В. услуги, които са му предоставени за обект, находящ се в гр.С., като за периода от 24.01.2018 г. до 23.07.2022 г. ответникът не заплатил стойността на услугите, поради което следвало да заплати наред с тяхната стойност и обезщетение за забава.

Ответникът оспорва исковите по основание и размер. Твърди, че между страните не е налице облигационно отношение, тъй като няма доказателства да е собственик на процесния имот. Оспорва представената справка от А. по вписвания. Оспорва количеството и стойността на претендираната услуга. Моли исковите да бъдат отхвърлени и претендира разноски.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото, намира следното:

По иска с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД.

В тежест на ищеца е да установи, че ответникът е потребител на В. услуги по възникнало между страните облигационно правоотношение, като през исковия период ищецът е доставял такива в претендираните количества в посочения обект, чиято стойност е в размер на претендираните суми.

При установяване на горните предпоставки ответникът носи тежестта да докаже погасяване на задължението си чрез плащане.

Съгласно § 1, т. 2, б. „а” и „б” от Допълнителните разпоредби на Закона за регулиране на в. и к. услуги „потребители” по смисъла на закона са юридически и физически лица – собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В. услуги; юридически и физически лица – собственици или ползватели на имоти в етажна собственост.

Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба №. от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на в. и к.те системи „потребители” на В. услугите са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на жилища и нежилищни имоти в сгради - етажна собственост.

В този смисъл е уредено качеството „потребител” и в Общите условия на ищцовото дружество, в които е посочено още, че потребител може да бъде и наемател на имота, за който се предоставят В. услугите.

Видно от представената от Служба по в. справка по персоналната партида на ответника за периода 01.01.1998 г. – 28.06.2022 г. ответникът Н. К. е придобил на 20.12.2007 г. по силата на договор за дарение процесния имот, находящ се в гр. С., като няма последващи вписвания в регистъра за прехвърляне на правото на собственост или учредяване на право на ползване от А. в полза на друго лице.

Ответникът не оспорва верността на вписаните в справката обстоятелства, а нейната доказателствена стойност. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба №. от 21.04.2005 г. за воденето и съхраняването на имотния регистър, имотният регистър е система от данни за недвижимите имоти на територията на Р.Б., за тяхната индивидуализация, собствениците, носителите на други вещни права, ипотеките, възбрани и други права, предвидени в закон, а в ал. 2 е уточнено, че имотният регистър показва състоянието на посочените в ал. 1 обстоятелства след последното вписване и дава възможност да се проследят хронологично промените във вписаните обстоятелства, както и вписаните актове. Съгласно чл. 80 ЗКИР актът се вписва, ако праводателят е вписан в имотния регистър като носител на правото, освен при придобиване на право по давност, а съгласно чл. 82, ал. 1 ЗКИР съдията по в. разпорежда да се извърши вписването, след като провери дали са спазени изискванията на закона, както и предвидената от закон форма на акта, с който се признава, учредява, прехвърля, изменя или прекратява вещното право. От изложените разпоредби следва, че представената по делото справка е годно доказателствено средство да установи притежанието на вещно право от ответника и основаната на това

договорна обвързаност с ищцовото дружество. Ответникът не е направил конкретни оспорвания и не е представил доказателства за оборване на отразените в справката обстоятелства, нито е проведено насрещно доказване, че през процесния период притежаваното от него вещно право е било отчуждено. Ето защо съдът намира представената справка за достатъчно доказателство за принадлежността на правото на собственост за нуждите на настоящия процес, където правото на собственост се изследва доколкото е нужно да се установи презюмирана от закона облигационна връзка между страните, но не и установяване със сила на пресъдено нещо на конкретно придобивно основание. Това обуславя извод за наличие на качеството потребител на водоснабдителни и к. услуги на ответника в периода 24.01.2018 г. – 23.07.2022 г. за апартамент 23 в гр. С..

Предоставянето на В. услуги на потребителите срещу заплащане се осъществява от В. оператори, като в границите на една обособена територия само един оператор може да извършва тази дейност – арг. чл. 198о, ал. 1 и ал. 2 ЗВ. В настоящия случай е безспорно, че оператор на В. услуги на територията на гр. София е ищцовото дружество.

Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба №./14.09.2004 г. получаването на В. услугите се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика (собствениците) на в. и к.те системи или от оправомощени от него (тях) лица и от съответния регулаторен орган. Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник и влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централния ежедневник (чл. 8, ал. 2 и ал. 3 от наредбата). Ищецът не е представил доказателства общите му условия да са влезли в сила, доколкото са били публикувани и са одобрени с решение на ДКЕВР, за да се извърши преценка съобразно нормата на чл. 8, ал. 4 от наредбата, която посочва, че в срок от 30 дни след влизането в сила на общите условия потребителите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното предприятие заявление, в което да предложат различни условия. В случая обаче не са релевирани подобни възражения, нито има данни, че ответникът е упражнил правото си да възрази срещу Общите условия. Следователно между страните по делото са били налице договорни отношения по продажба на водоснабдителни и к. услуги за питейно-битови нужди с включените в него права и задължения на страните, съгласно Наредба №. от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на в. и к.те системи и Общите условия за процесния апартамент с клиентски № *****, в периода 24.01.2018 г. – 23.07.2022 г.

По отношение на количеството и цената на изразходваната вода през исковия период.

Съгласно чл. 32, ал. 1 от Наредба №./2004 г. количеството изразходвана вода от водоснабдителната система на оператора се измерва чрез

монтираните на всяка водопроводно отклонение водомери, а за сгради - етажна собственост - въз основа на измереното количество, отчетено по общия водомер на водопроводното отклонение за определен период от време, което се разпределя между отделните потребители въз основа на отчетите за същия период от време на всички индивидуални водомери след общия водомер, като първо се отчита общият водомер в присъствието на представител на потребителите, а след това се отчитат индивидуалните водомери - чл. 32, ал. 2 и 3 от Наредбата.

Съгласно чл. 32, ал. 4 от Наредбата, отчетените данни се установяват чрез отбелязване в карнет, заедно с датата на отчитане на общия водомер и на индивидуалните водомери и подписа на потребителя или негов представител, освен случаите на отчитане по електронен път.

Съгласно чл. 39, ал. 3 от същата Наредба, по изключение, разпределението на изразходваното количество вода и отчитането на отведената и пречистената вода се извършват съобразно броя на обитателите на жилищата. При липса на индивидуални водомери или неизправни такива, месечното количество изразходвана питейна вода се определя, както следва - по 6 куб. м. при топлофицирано жилище и по 5 куб. м. при нетоплофицирано жилище за всеки обитател (чл. 23, ал. 4 и ал. 5, т. 1 ОУ от 2006 г., респ. чл. 25, ал. 4 и ал. 8, т. 1 ОУ от 2016 г.).

Съгласно разпоредбата на чл. 22 ОУ от 2016 г., изразходваното количество питейна вода се отчита от водомер, монтиран на водопреносното отклонение от В. оператора и/или в имотите на потребителите. Отчитането на показанията на водомерите се извършва от служител на оператора на В. услуги в присъствието на потребителя или на негов представител, който с подписа си удостоверява съответствието на показанията с данните в отчета. При неосигуряване на представител, отчетът се подписва от свидетел, който може да бъде и длъжностно лице на В. оператора, като се посочват трите имена и адреса на свидетеля. Този ред не се прилага в случаите на дистанционно отчитане и при ползване на електронен карнет (чл. 23, ал. 4 ОУ от 2016 г.), какъвто е настоящият случай.

Според заключението на приетата по делото съдебно - техническа експертиза за исковия период през процесния имот е преминавал един вертикален водопроводен щранг за топла и студена вода, като измерването на консумацията е отчетано посредством 2 броя водомери. Изяснено е, че начисляването на питейна вода за имота е станало на база реални отчети от инкасатор и самоотчети, подавани от потребител. Отчитането е ставало при ползване на електронни и инкасаторски карнети, които са предоставени на вещото лице при изготвяне на експертизата, което се потвърждава от вещото лице при разпита му в съдебно заседание. Експертизата не е оспорена от страните, с оглед на което съдът няма основание да не я кредитира. Количеството на питейна вода до имота на ответника през исковия период е доставяно в съответствие с нормативната уредба - Наредба №. от 14.09.2004

г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на в. и к.те системи, както и с Общите условия на ищцовото дружество в редакцията им от 2016 г., която следва да намери приложение за исковия период. От електронните карнети и отчети за потребена вода, представени на вещото лице и използвани при изготвяне на експертизата, се установява, че процесния имот с партида и клиентския номер на името на ответника, е водоснабден и са ползвани В. услуги, които за исковия период са в общ размер на 1 444,20 лв., до която сума искът за главница следва да се уважи, тъй като ответникът не ангажира доказателства за погасяването ѝ.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

В тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава.

По делото се установи главно задължение. Съгласно клаузата на чл. 44 ОУ от 2016 г., при неизпълнение в срок на задължението за плащане на ползваните услуги, потребителят дължи на В. оператора обезщетение в размер на законната лихва, считано от първия ден след настъпване на падежа. Дължимите лихви, изчислени от съда на основание чл. 162 ГПК върху главниците от падежа на всяка една от тях, за периода 24.02.2018 г. – 23.07.2022 г., възлизат в размер на 306,24 лв. Предвид това, акцесорната претенция следва да се уважи до размера от 306,24 лв.

На ищеца следва да се присъди и законна лихва върху уважената главница от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 19.10.2022 г. до окончателното плащане.

По разноските.

При този изход на спора право на разноски възникват и за двете страни. На ищеца следва да се присъдят съобразно уважената част от исковете 258,74 лв. за заплатени държавна такса, депозит за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение за исковото производство и 62,97 лв. за заплатени държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство.

На ответника следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение съобразно отхвърлената част от исковете в размер на 342,84 лв. в исковото производство и 223,73 лв. в заповедното производство, като съдът съобразява и своевременно направеното от ищеца възражение за прекомерност на адвокатските възнаграждения, заплатени от ответника в двете производства, както и фактическата и правна сложност на делото и обема на извършените от процесуалния представител действия.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, че Н. А. К., ЕГН ***** дължи на „С..” АД, ЕИК 1. на основание чл. 79, ал.1,

пр. 1 ЗЗД вр. с чл. 198о, ал. 1 ЗВ сумата 1 444,20 лв., представляваща неизплатена сума за потребена вода за апартамент 23 в гр. С., през периода от 24.01.2018 г. до 23.07.2022 г., ведно със законна лихва за периода от 19.10.2022 г. до изплащане на вземането, както и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата 306,24 лв. мораторна лихва за периода от 24.02.2018 г. до 23.07.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по ч. гр. д. № 56 784/2022 г. на СРС, 153 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главница над присъдената сума 1 444,20 лв. до пълния предявен размер 1 526,57 лв., както и иска за мораторна лихва над присъдената сума 306,24 лв. до пълния предявен размер 1 602,98 лв.

ОСЪЖДА Н. А. К., ЕГН ***** да заплати на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на „С.“ АД, ЕИК 1. сумите 258,74 лв. разноси за исковото производство и 62,97 лв. разноси в заповедното производство.

ОСЪЖДА „С.“ АД, ЕИК 1. да заплати на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на Н. А. К., ЕГН ***** сумите 342,84 лв. развоски за исковото производство и 223,73 лв. разноси в заповедното производство.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____